

Důležité základní údaje o osobách působících v rozhovoru:

1. *J.*, věk 31 let; bezdětný a svobodný; 4 roky ve vztahu s 25letou partnerkou *E.* (ta momentálně již 3. měsíc studuje v zahraničí), s níž 3 roky žije; vysokoškolsky vzdělaný; zaměstnaný jako odborný asistent na VŠ; bratr *D.*
2. *D.*, věk 20 let; bezdětná, svobodná a bez partnera; studentka VŠ; sestra *J.* a tazatelka v rozhovoru.

Následující text je složen z útržků rozhovorů mezi sourozenci v období 14 dní. Rozhovor není zachycen přesně, je pouze převyprávěn, je tedy možné, že nebude znít zcela přirozeně, ačkoli používám hovorový jazyk. Smajlík - => – znamená smích;

(po návštěvě příbuzných s malými dětmi)

D. Maminka říkala, že jsi byl dětma úplně unešenej. Tobě už ty biologický hodiny taky pěkně tikaj. A jí taky – víš, jakou radost by měla z vnoučat?

J. No jo no, já už bych si děti fakt přál! Zvláště teď, když už mám svůj byt a pracuju. Jenže *E.* děti nechce.

D. ...Zatím nechce, vždyť studuje...

J. Já už jsem nad tím fakt přemejšlel a mluvil jsem s ní o tom, říkal jsem jí to. Pro mě to prostě je fakt důležitý –

D. ...No jasně, prostě naplnění života, vždyť tak to je přirozený...

J. – No, tak! *E.* je skvělá holka, já jí mám moc rád, ale řek jsem si, že jí dám prostě rok čas až dostuduje a pak se rozhodne – když je chtít nebude, tak se s ní rozejdu; ačkoliv je to všechno fajn, pro mě je to prostě zásadní. Do pětatřiceti bych ty děti fakt chtěl mít.

D. No jasně. Ale tak já *E.* chápu, vždyť je jí 25 – je ale fakt že *K.* (3. sourozenec – sestra) by si prej děti klidně pořídila, kdyby měla s kým. Což nemá. Třeba se to fakt změní časem.

J. No já nevím, já si myslím, že se to nezmění, že je nechce mít vůbec. Je fakt, že je taková nedospělá pořád.

D. Vždyť je jí 25 ale! A navíc je to podle mě tím, že jí umřela maminka. Prostě nechce, aby se to třeba stalo jejím dítětem, taky jí chybí ta mateřská láska, tak třeba neví, co by předávala...

J. Asi to bude taky tím no. Ale pro mě je to fakt důležitý, mít děti. Ještě si o tom s ní promluví, až se vrátí.

D. Hele, ještě se tě zeptám. Ještě na gymplu jsem dělala ten výzkum na interrupce, pamatuješ si to? Jak jsem vám dávala ten dotazník, co si o tom myslíte, jestli byste je zakázali, jestli byste na ní sami šli, kdybyste teď „otěhotněli“ a tak. Pamatuješ si to?

J. Noo - a co?

D. Oba jste tenkrát říkali, já nevím, to je tak ty 3-4 roky, že byste šli na interrupci. Ale co bys na to řekl teď, kdyby E. otěhotněla, chtěl bys, aby šla na interrupci, nebo co si o tom myslíš?

J. Jako se mnou, jo? =>

D. Jako s tebou, samozřejmě.

J. No – *odmlka* - já nevím. Já bych si to dítě asi chtěl nechat, ale E. asi ne. Nebo já nevím, třeba taky jo. To je její věc, ale myslím si, že by šla na interrupci.

D. No není to jen její věc...

J. Hm, já myslím, že by si to nenechala rozmluvit, nevim...

D. Dobře. A co děláte pro to, abyste nepočali?

J. No co. Já jsem v tady a E. v Holandsku =>

D. A prosím tě, odpovídej mi vážně, jo? Nedělej si z toho srandu. Prosím tě.

J. Ježíš... To nebudu říkat ségře, ne?

D. Ale prosím tě, nedávno jsi mi tady sám začal líčit svůj sexuální život, protože jsem ségra a teď mi nemůžeš odpovědět proto, že jsem ségra? => Tak jak se chráníte? To je důležitý i pro tebe, ne?!

J. No jak, E. bere antikoncepci. Ty taky ne?

D. Ne, já už ne. Proč myslíš, že mám obličej plný pupínků a prsa o 2 čísla menší než dřív? Ale mně to takhle vyhovuje, je to hnus... A hlavně - nevím, k čemu bych jí brala.

J. No jo vlastně, až po svatbě =>

D. - . A nic jiného tedy nepoužíváte?

J. Ne, to stačí, ne?

D. Dobrý, já se jenom ptám, tak díky.